

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jiřiny Jislové a soudkyň JUDr. Renaty Polákové a Mgr. Aleny Jedličkové ve věci péče o

nezletilé: **A. B.**, narozená dne xxx,
K. B., narozená dne xxx
bytem xxx, xxx
zastoupené Městskou částí Praha 9
sídlem ÚMČ Praha 9, OSPOD, jako kolizním opatrovníkem

dcer rodičů: **Ing. Martin B.**, narozený dne xxx
bytem xxx, xxx
zastoupený advokátem Mgr. Michalem Čerňanským
sídlem Radlická 2000/3, 150 00 Praha 5
Mgr. Zuzana B., PhD., narozená dne xxx
bytem xxx, xxx
zastoupená advokátkou JUDr. Ing. Ivanou Spoustovou, PhD.
sídlem Rumunská 1720/12, 120 00 Praha 2

o změně výchovy, úpravě styku, stanovení dohledu, zákazu činností, zákazu styku 3. osob, neshodách rodičů o významných věcech nezletilých v rámci rodičovské odpovědnosti,

k odvolání matky proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 16. září 2020, č. j. 6 P 352/2018-2501,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně **se** v napadených výrocích o věci samé I, II, III a VIII a ve výrocích o nákladech řízení XI, XII, XIII **potvrzuje**.
- II. Odvolací řízení ve vztahu k výroku X **se zastavuje**.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Shora uvedeným rozsudkem soud prvního stupně rozhodl takto:

I. Nezletilá A. B., narozená xxx, a nezletilá K. B., narozená xxx, se svěřují do střídavé péče rodičů tak, že nezletilé budou v péči otce v každém sudém týdnu a v péči matky v každém lichém týdnu tak, že každý z rodičů nezletilé předá do školního zařízení, které nezletilé budou navštěvovat v pondělí v 7.50 hod. následujícího týdne, po týdnu, kterým jejich péče končí, pokud nebude výuka nebo nezletilé budou nemocné, rodiče nezletilé předají ve stanovený čas a den druhému rodiči v místě bydliště toho rodiče, jehož péče začíná.

Rodiče dále o nezletilé budou pečovat o prázdninách a svátcích tak, že:

- o jarních prázdninách budou nezletilé v péči otce v každém lichém roce a v péči matky v každém sudém roce, od pátku předcházejícího prvnímu dni jarních prázdnin do neděle, kterou jarní prázdniny končí, od 18.00 hod. do 18.00 hod.,

- o velikonočních prázdninách a svátcích budou nezletilé v péči otce v každém lichém roce a v péči matky v každém sudém roce, ode dne, který předchází prvnímu dni velikonočních prázdnin, do Velikonočního pondělí, od 18.00 hod. do 18.00 hod.,

- o letních prázdninách budou nezletilé v péči otce v každém sudém roce od 15. 7. do 1. 8. od 18.00 hod. do 18.00 hod. a od 15. 8. do posledního dne letních prázdnin od 18.00 hod. do 18.00 hod. a v každém lichém roce od prvního dne letních prázdnin do 15. 7. od 9.00 hod. do 18.00 hod. a od 1. 8. do 15. 8. od 18.00 hod. do 18.00 hod., a v péči matky budou nezletilé v každém lichém roce od 15. 7. do 1. 8. od 18.00 hod. do 18.00 hod. a od 15. 8. do posledního dne letních prázdnin od 18.00 hod. do 18.00 hod. a v každém sudém roce od prvního dne letních prázdnin do 15. 7. od 9.00 hod. do 18.00 hod. a od 1. 8. do 15. 8. od 18.00 hod. do 18.00 hod.,

- o podzimních prázdninách budou nezletilé v péči otce v každém lichém roce a v péči matky v každém sudém roce, od prvního dne podzimních prázdnin do posledního dne podzimních prázdnin od 9.00 hod. do 18.00 hod.,

- o vánočních prázdninách budou nezletilé v péči otce v každém lichém roce od 26. 12. do posledního dne vánočních prázdnin od 18.00 hod. do 18.00 hod. a v každém sudém roce od prvního dne vánočních prázdnin do 26. 12. od 9.00 hod. do 18.00 hod., a v péči matky budou nezletilé v každém sudém roce od 26. 12. do posledního dne vánočních prázdnin od 18.00 hod. do 18.00 hod. a v každém lichém roce od prvního dne vánočních prázdnin do 26. 12. od 9.00 hod. do 18.00 hod..

Prázdninová úprava péče rodičů o nezletilé má přednost před běžnou péčí rodičů o nezletilé.

Toto rozhodnutí je předběžně vykonatelné.

II. Vyživovací povinnost se rodičům na nezletilou A. a na nezletilou K., B., neurčuje.

III. Tím se mění rozsudek Okresního soudu v Opavě, č. j. 14 Nc 357/2015-379 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě, č. j. 13 Co 500/2016-1006.

IV. Návrh otce na uložení povinnosti matce zdržet se jakéhokoliv psychologického/psychiatrického vyšetřování nezletilé A. a nezletilé K., prováděných třetími osobami, a to bez písemného souhlasu otce, jehož podpis bude na tomto souhlasu ověřen podle platných předpisů o ověřování, se zamítá.

V. Návrh otce na uložení povinnosti matce zajistit, aby nedocházelo k žádnému styku a kontaktu nezletilé A. a nezletilé K. s paní PhDr. Alenou U., narozené xxx, se zamítá.

VI. Návrh otce na uložení povinnosti paní PhDr. Aleně U., narozené xxx, zdržet se jakéhokoliv styku a kontaktu s nezletilou A. a K. B., se zamítá.

VII. Návrh otce na určení, že školním zařízením, které nezletilé A. a nezletilé K. navštěvují je ZŠ Xxx, sídlem Xxx xxx, xxx a matka je povinna zdržet se změny/změn školního/školních zařízení navštěvovaného/navštěvovaných nezl. bez písemného souhlasu otce, jehož podpis bude na tomto souhlasu ověřen podle platných předpisů o ověřování, se zamítá.

VIII. Nad výchovou nezletilé A. a nezletilé K., B., se nařizuje soudní dohled.

IX. Návrh matky na udělení souhlasu za otce s přestupem nezletilých do Základní školy Praha xxx, Praha xxx, počínaje školním rokem 2018/2019, se zamítá.

X. Návrh matky na udělení souhlasu za otce k plnění povinné školní docházky nezletilé A. a nezletilé K., B. na soukromém xxx gymnáziu xxx ve Vídni, xxx, xxx, Wien, se zamítá.

XI. Otec je povinen zaplatit ČR náhradu nákladů řízení ve výši 67 713,80 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

XII. Matka je povinna zaplatit ČR náhradu nákladů řízení ve výši 67 713,80 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

XIII. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

2. Takto rozhodl o návrhu otce ze dne 31. 5. 2018, kterým navrhl změnu úpravy poměrů nezletilých tak, aby nezletilé byly svěřeny do jeho péče, matce byl upraven styk. Dále navrhl, aby byla matce uložena povinnost zdržet se jakéhokoliv psychologického (psychiatrického) vyšetřování, anebo psychologických/psychiatrických, prováděných třetími osobami bez písemného souhlasu otce, jehož podpis bude na tomto souhlasu ověřen podle platných předpisů o ověřování, aby dále matce byla uložena povinnost zajistit, aby nedocházelo k žádnému styku a kontaktu nezletilých s PhDr. Alenou U. a aby této osobě byla uložena povinnost zdržet se jakéhokoliv styku a kontaktu s nezletilými. Svůj návrh odůvodnil tím, že dne 7. 12. 2018 (správně 2017), bylo rozhodnuto v rámci odvolacího řízení o úpravě péče o nezletilé Krajským soudem v Ostravě, č. j. 13 Co 500/2016-1006 tak, že po roce a půl trvající střídavé péči byly nezletilé svěřeny do péče matky, tehdy pouze obžalované ze závažného zločinu s tím, že od tohoto rozhodnutí nastaly zcela zásadní změny poměrů, zejména na straně matky. Nezletilé jsou vystavovány v péči matky velmi škodlivým, až patologickým výchovným vlivům matky, která je vystavuje nepřijatelným psychoterapiím a tzv. krizovým intervencím notoricky a nechvalně známé PhDr. Aleny U.. Záměrem matky je systematická indoktrinace nezletilých vůči otci a přerušování veškerých citových a rodinných vazeb otce s nezletilými. Za další zásadní změnu poměrů pak považoval zejména skutečnost, že dne 10. 4. 2018 byla matka pravomocně odsouzena za zločin křivého obvinění podle § 345 odst. 2, 3 písm. c) tr. zákoníku, který spáchala ve spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku tím, že se dopustila vůči otci, a to v souvislosti s řízením o úpravě poměrů nezletilých vedeným Okresním soudem v Opavě, následně Krajským soudem v Ostravě, a spáchala tento zavrženíhodný zločin s přímým úmyslem narušení rodinných vztahů. Matka byla

odsouzena k trestu odnětí svobody v trvání dvou let a současně byl výkon tohoto trestu matce podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání tří let a šesti měsíců. Dále ve svém návrhu pak poukázal na nevhodné jednání matky vůči nezletilým, když ji nejde o nejlepší zájmy nezletilých, ale naopak používá nezletilé jako živý nástroj proti otci a snaží se svých cílů dosahovat za každou cenu. Od 2. 3. 2018 matka trvale otci znemožňuje kontakt s nezletilými, kdy nezletilé odmítla otci předat 9. 3. 2018, kdy stále bylo v platnosti předběžné opatření o styku otce s nezletilými s tím, že nezletilé zůstanou u ní a matka otci péči o nezletilé neumožní. Dále poukázal na to, že během pěti měsíců měly nezletilé možnost být s otcem pouze 1 víkend měsíčně, přestože Krajský soud v Ostravě ve svém odůvodnění citoval, že nezletilé mají mít zachovány citový vztah k oběma rodičům a že pro svůj řádný vývoj oba rodiče potřebují s tím, že je nutné, aby byl umožněn široký styk otce s dětmi, neboť jej obě děti potřebují. Konečně poukázal na to, že při výslechu obě nezletilé před Krajským soudem v Ostravě vyjádřili, že si přejí střídavou péči, střídání jim vyhovuje a že by chtěly být v péči otce alespoň 14 dní v měsíci, nezletilá A. navíc vypověděla, že chce být převážně v otcově péči. Daná stanoviska nezletilých jsou dlouhodobá, nezletilé stejná stanoviska sdělovala u OSPOD Prahy 6, při šetření ve školním zařízení. Nezletilé jsou na péči otce plně navyklé, neboť při pobytu v zahraničí v různých obdobích svého života pobývaly chvíli s jedním a chvíli s druhým rodičem a je to pro ně přirozené. Nezletilá K. se dokonce narodila v xxx s tím, že matka po dvou měsících od porodu začala chodit do práce a péči o nezletilé zajišťoval výlučně otec, když matka odešla za budováním kariéry do Namibie, nechala otci v péči obě nezletilé, a to jak v Zimbabwe, tak později v ČR i v Namibii. Otec ve svém návrhu uzavřel, že z hlediska výchovných schopností, předpokladů a výchovného prostředí je to prokazatelně otec, který se jeví být lepším rodičem, schopný zajistit nezletilým vhodné a stabilní prostředí a navrhovaná výlučná péče je tak v prokazatelném zájmu nezletilých. Dále poukazoval na snahy matky o změnu školního zařízení ve vztahu k nezletilým a mezi rodiči tak panuje neshoda o tom, kde by nezletilé měly navštěvovat vzdělávací zařízení. Otec v zájmu nezletilých preferoval zachování současného stavu, tedy základní školu Xxx, navíc je tato škola alespoň v jednom z bytů rodičů a nezletilé v této škole jsou spokojené a zvyklé.

3. Matka dne 7. 9. 2018 navrhla, aby bylo určeno, že soud dává souhlas za otce s přestupem nezletilých z jiné základní školy a docházkou nezletilých do ZŠ Praha xxx, Praha xxx s tím, že poukázala na to, že otec se odmítá podílet na uzavření jakékoliv dohody, která nerespektuje striktně jeho požadavky a za dohodu požaduje pouze úpravu, která by se rovnala střídavé péči. Otec pokračuje v dehonestaci matky a zdůrazňuje výsledky trestního řízení vedeného proti matce, nicméně se skutečností, že je matka obžalována pro trestný čin křivého obvinění není novou skutečností ve smyslu eventuální změny poměrů. Dále poukazoval na průběh výsledků nezletilých, jak ve školním zařízení, tak i v mimoškolních aktivitách.
4. Dne 25. 6. 2019 pak matka navrhla, aby soud vydal za otce souhlas k docházce nezletilých k plnění povinné školní docházky na soukromém xxx gymnáziu školského spolku ve Vídni a aby byl upraven styk otce s nezletilými. K návrhu otce na změnu péče o nezletilé se vyjádřila tak, že je třeba jej jako nedůvodný zamítnout s tím, že otec stále pokračuje v dehonestaci matky a jejího chování, aniž by respektoval závěry znaleckých posudků s tím, že od něj nepřichází žádné vstřícné návrhy směrem k matce, ani k nezletilým, a otec i nadále pokračuje konfliktní cestou, například tím, že se zpravidla neúčastní třídních schůzek, neboť většinou přebývá ve xxx, nemá zájem o školní prospěch nezletilých, což se odrazilo i v jeho nespolupráci se školou v době koronavirové epidemie, neposkytuje soudu pravdivé informace, když tvrdil soudu, že nezletilé do Afriky odjely nepojištěny atd.
5. Kolizní opatrovník nezletilých uvedl, že bylo zjištěno, že rodiče jsou důležitými články ve výchově obou nezletilých, což potvrdily i znalecké posudky i slyšení znalci, kteří vyjádřili, že nesymetrická péče není v zájmu nezletilých dětí, a proto opatrovník navrhl, aby byla stanovena střídavá péče rodičů s předáváním nezletilých přes školní zařízení v období 14 dnů, tak, jak si nezletilé děti přejí.

6. Soud prvního stupně na podkladě provedení dokazování zejména výsledku rodičů, jakož i rozsudkem Okresního soudu v Opavě č. j. 14 Nc 357/2015-379, rozsudkem Krajského soudu v Ostravě č. j. 13 Co 500/2016-1006, jakož i dalšími rozhodnutími, týkající se rodičů a nezletilých dětí, dále pak obsahem všech rozhodnutí, které byly vydány v tomto řízení, jak soudem prvního stupně tak soudem odvolacím a konečně znaleckým posudkem znalců z oboru psychologie a psychiatrie ze dne 29. 4. 2020 PhDr. Simony Měchové, Ph.D. a MUDr. Petry Uhlíkové, jakož i daňovými příznámi rodičů a komunikací mezi rodiči, dospěl k následujícímu skutkovému závěru.
7. Poměry nezletilých byly naposledy upraveny rozsudkem Okresního soudu v Opavě ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 12. 2017, kterými byly pro dobu před i pro dobu po rozvodu manželství rodičů nezletilé svěřeny do péče matky a otcovi byla stanovena vyživovací povinnost na nezletilou A. s účinností od 1. 1. 2016 ve výši 2 800 Kč měsíčně, s účinností od 1. 12. 2016 ve výši 1 400 Kč měsíčně, stejně jako s účinností od právní moci rozsudku, a rozsudku o rozvodu manželství rodičů, a pro nezletilou K. ve výši 2 400 Kč měsíčně s účinností od 1. 1. 2016, ve výši 1 200 Kč měsíčně s účinností od 1. 12. 2016 a ve výši 2 400 Kč měsíčně s účinností od 1. 1. 2016, ve výši 1 200 Kč měsíčně s účinností od 1. 12. 2016 a ve výši 2 400 Kč měsíčně s účinností od právní moci rozsudku a s účinností od právní moci rozsudku o rozvodu manželství rodičů. Současně bylo rozhodnuto i o dluhu otce ve vztahu k výživnému. V té době byla změněna péče o nezletilé, neboť střídavou péčí v tu dobu nebylo možno považovat za péči v nejlepším zájmu nezletilých s ohledem na nedostatek komunikace a ochoty rodičů spolupracovat i z důvodu vyhrocených a nanejvýš nepřátelských nastavení rodičů vůči sobě navzájem, když bylo prokázáno, že nezletilé byly svědky vzájemného obviňování rodičů, natáčení při předávání, verbálních útoků, dokonce i fyzických potyček, rodiče opakovaně kontaktovali policii, navzájem na sebe podávali vícero trestních oznámení a matka v době rozhodování čelila obvinění z křivé výpovědi, o níž však nebylo pravomocně tehdy rozhodnuto. Dále soud prvního stupně poukázal na průběh řízení před jeho soudem, který podrobně ve svém odůvodnění uvedl.
8. Soud prvního stupně uzavřel, že je v zájmu nezletilých rovnoměrnou péčí rodičů opětovně nastavit, ale upravit ji s přesně danými a jasnými pravidly, ať již v období běžného školního týdne a roku, tak prázdninového, tak jak bylo upraveno ve výroku I rozsudku, který současně koresponduje i s dosud probíhající péčí rodičů a styku otce s nezletilými v rámci předběžné úpravy, nastolené zdejším soudem a soudem odvolacím, jak v rámci běžných týdnů tak prázdninových styků otce s nezletilými, tak výukou a studiem nezletilých v ČR a v Praze, s pravidelným a spravedlivým střídáním. Přestože na straně matky, jak je otcem opakovaně uváděno, je dána i ta nová skutečnost, že matka byla trestně odsouzena, za jednání poškozující vztahy mezi otcem a nezletilými, v rámci její křivé výpovědi, v rámci předchozí soudní úpravy poměrů nezletilých a byť v současnosti stále dosud nemá dostatečný náhled na toto své chování, pak má soud za to, že ani takovéto odsouzení ji nevyklučuje z péče, kterou soud nastavil, to je péče střídavé, neboť děti k matce mají pozitivní vztah a vazbu, mají ji rády, stejně jako otce, a vyloučení této péče by těžce snášely, stejně jako její menší péči, neboť v této se dlouhodobě více nacházejí a jsou na ni zvyklé, a kratší ji mít nechtějí, když matka náhled na toto jednání může získat, neboť stále trvá její podmíněné odsouzení, ve kterém k nápravě může dojít, pod hrozbou přeměny trestu, čímž by současně mělo být zajištěno to, že by se matka takového jednání v budoucnosti již dopouštět neměla. Proto bylo rozhodnuto, jak uvedeno ve výroku I rozsudku, se současnou předběžnou vykonatelností tohoto rozhodnutí v souladu s § 162 odst. 2 o. s. ř., s ohledem na to, že pro nezletilé je zásadně vhodné, aby soudem stanovená péče byla vykonávána co nejdříve, aby bylo zamezeno dalšímu omezování kontaktu otce s nezletilými a co nejdříve umožněn zásadně stejný vliv obou rodičů na nezletilé v rámci jejich péči, stejně jako, aby byla, a co nejdříve pro péči rodičů i nezletilé nastavena jasná konkrétní pravidla, která jak bylo prokázáno předběžnou úpravou, jedine jako taková mohou vést k tomu, aby byla rodiči dodržována, v rámci jejich vykonatelnosti a předvídatelnosti. Přestože, tedy v oblasti konfliktnosti

mezi rodiči od poslední úpravy poměrů nezletilých nedošlo a je obdobná, pak soud přesto dříve stanovenou péčí matky změnil na střídavou, vyváženou péčí obou rodičů, neboť zájem péče rodiči o nezletilé v tomto směru je dán, neboť obě nezletilé k oběma rodičům mají hezký vztah a mají je rády, a péče jiných osob, než rodičů by pro ně byla jen další zátěží, když je na rodičích, aby na sobě samých pracovali a své osobnosti a jednání a chování v zájmu nezletilých změnili, když změna, která nastala a umožnila jejich střídavou péči je zejména v tom, že nezletilé jsou již starší, méně fixovanější v rámci jejich pohlaví i věku na matku, jako jednoho vychovatele, a to i v rámci jejich pevných sourozeneckých vazeb, které toto přebíejí, zejména na straně nezletilé K., což současně umožňuje nezletilým více i déle pobývat v péči jednoho rodiče bez zásahu péče druhého, když soud takovým obdobím jako vhodným shledal dobu jednoho týdne, kdy se nezletilé v péči rodičů budou budou střídat, když časové období 14 dnů, které si přejí nebo přály nezletilé soud za vhodné nepovažuje, aby nevznikal převažující element péče jednoho z rodičů vůči druhému v rámci tak dlouhého období, neboť mezi rodiči není zcela zajištěno, aby po toto období byly nezletilé děti s druhým rodičem, například v telefonním či jiném písemném kontaktu, což by mohlo vést k jejich delšímu odloučení od rodiče, v jehož péči nebudou a tudíž i obtížnějším navykání a přizpůsobování na péči rodiče, do jehož péče budou přecházet. Současně pak měl soud za to, že nezletilé jsou v rámci této péče již schopny si zajistit přesun školního materiálu a věcí k druhému z rodičů, popřípadě jej ponechávat ve škole, či si jej zajistit jiným způsobem tak, aby v tomto směru problém nevznikal a nezletilé tím již nebyly zatěžovány.

9. Stanovením střídavé péče rodičů soud jejich vyživovací povinnost na nezletilé vůči sobě navzájem neurčil, v souladu s § 910 a násl. a contrario o. z., neboť příjmové možnosti a schopnosti obou rodičů se pohybují na stejných úrovních a možnostech, kdy oba mají vysokoškolská vzdělání, oba dosahují příjmu okolo cca 20 000 Kč měsíčně čistého, popřípadě jich mohou dosahovat až do částek okolo 30 000 Kč měsíčně čistého, s ohledem na jejich vzdělání, když je neomlouvá ani ta skutečnost, že jejich příjmy jsou snižovány soudními řízeními, která mezi sebou vedou, ať již v rámci úpravy poměrů nezletilých či ve věci vypořádání SJM, či jiných trestních řízení, popřípadě, že mají zkrácené úvazky s ohledem na péči o nezletilé, neboť nezletilé již navštěvují školní zařízení, v tomto směru jsou soběstačné i v zájmu svých zájmových aktivit, což nemůže mít dopad na rozsah pracovních povinností a příjmových možností rodičů, kteří tak svou péči již zcela nevyvažují svou vyživovací povinnost vůči nezletilým. Současně rodiče vlastní významný nevypořádaný majetek ve společném jmění, když je pouze v jejich možnostech a v rámci jejich sil s tímto majetkem nakládat, popřípadě jej vypořádat a pokud tomu tak není, je to opět zaviněno jejich chováním a jednáním vůči sobě samým, což však nemůže jít k tíži nezletilým, když současně oba rodiče vlastní i významný výlučný nemovitý majetek, v podobě bytů a pozemků, tj. jako tomu bylo v době poslední úpravy poměrů nezletilých, otec má navíc finanční úspory a matce nemůže jít k tíži, že pozemky, ať její či v SJM rodičů, vložila do svěřeneckého fondu nezletilých, navíc je též hodlá využívat pro nezletilé. Proto vyživovací povinnost rodičům neurčil. Ve výrocích IV a V pak byl v souladu s § 925 odst. 1 písm. c) a contrario o. z., zamítnut návrh otce na uložení povinnosti matce zdržet se jakéhokoliv psychologického/psychiatrického vyšetřování nezletilých bez písemného souhlasu otce, stejně jako uložení povinnosti matce zajistit, aby nedocházelo k žádnému styku nezletilých s PhDr. A. U., neboť znalci bylo doporučeno, aby nezletilé odborníky v rámci psychologie, popřípadě psychiatrie navštěvovaly, neboť jsou konfliktním jednáním rodičů zasaženy, lze je považovat za týrané osoby, když však na rodičích je, aby tuto odbornou péči v převážné míře zajišťovali ve shodě společně vybranými odborníky či organizacemi, což by měly ctít i tyto organizace a odborníci a na rodičích je, aby tento rozpor a neshodu uplatňovali v rámci správních či jiných tomu obdobných řízení vůči takovýmto organizacím či odborníkům, kteří společný výběr rodičů nedodržují a neuznávají, popřípadě se rodiče takového výběru domáhali, popřípadě jeho zrušení formou soudní úpravy v rámci řešení sporu o rodičovské odpovědnosti, když však v některých konkrétních nutných situacích takovýmto jednáním jednoho z rodičů v dobré víře, nelze takové jednání zakázat, neboť v dané konkrétní situaci může být takový zásah pro nezletilé dítě

nezbytným a rozhodujícím pro jeho zdravotní stav, když současně nebylo prokázáno, že by matka taková jednání, kterých se ve vztahu nezletilých a jejich odborným návštěvám odborníků dopouštěla bez souhlasu s otcem, měla závadových charakter na nezletilé, či že by takovým jednáním odborníků nezletilé byly nějakým způsobem negativně zasaženy či ovlivněny.

10. Výrokem VI byl zamítnut návrh otce na uložení povinnosti PhDr. A U. zdržet se jakéhokoliv styku a kontaktu s nezletilými, neboť v tomto případě soud má za to, že v tomto směru otcí v opatrovnickém řízení nesvědčí aktivní legitimace pro takové podání.
11. Dále výrokem VII byl zamítnut návrh otce na určení, že školním zařízením nezletilých je ZŠ xxx a matka je povinna zdržet se změny tohoto školního zařízení, či budoucích školních zařízení bez souhlasu otce, neboť nezletilé i v tomto školním roce tuto školu stále navštěvují, byť jsou přihlášeny na gymnázium ve Vídni, k čemuž však soud nedal matce souhlas za otce a v tomto směru její návrh je nedůvodný.
12. Ve výroku VIII soud nařídil nad výchovou nezletilých soudní dohled, doporučený znalci v rámci jejich znaleckého šetření a zkoumání rodiny, tj. je nezletilých i rodičů, jako vhodné řešení při dodržování řádných zásad péče rodičů o nezletilé, zejména s možností zajištění řádné terapeutické péče, jak nezletilým, tak i rodičům, a nastolení povinnosti rodičů odbornou péčí pro sebe i děti vyhledat a zajišťovat, neboť jen pod tlakem a hrozbou soudních restrikcí a opatření jsou rodiče v tomto směru dle soudu schopni fungovat s tím, že tak bude zaručeno zajištění odborného poradenství rodičů i nezletilých, jakož i ochrana nezletilých v rámci další péče rodičů, na základě důsledné spolupráce rodičů s orgány, jejichž prostřednictvím bude soud provádět kontrolu jejich řádné péče o nezletilé, neboť to vyžaduje zájem nezletilých, které jsou konfliktním jednáním rodičů zasaženy a bez této soudní kontroly rodiče nejsou schopni bezproblémově fungovat, když jen kontrola OSPOD je již v tuto chvíli nedostačující.
13. Ve výrocích IX a X soud zamítl návrh matky na udělení souhlasu za otce k plnění školní docházky nezletilých ZŠ Praha 4, počínaje školním rokem 2018/2019 a o návrhu otce, v závěru řízení, o udělení zákazu matce vycestovat trvale nebo dlouhodobě s nezletilými mimo území ČR bez kvalifikovaného souhlasu otce, soud nerozhodoval, neboť o něm nebylo v řízení jednáno. Konečně rozhodl o nákladech řízení státu a nákladech řízení mezi účastníky.
14. Proti tomuto rozsudku podala matka odvolání, kterým se domáhala toho, aby odvolací soud, neshledá-li podmínky pro zrušení rozhodnutí a jeho vrácení soudu nalézacímu k novému projednání a rozhodnutí sám rozhodl tak, že se návrh otce na změnu péče zamítá, nahradí souhlas otce se studiem obou dcer na soukromém xxx gymnáziu školského spolku ve Vídni, náhradu nákladů za znalečné ČR nepřizná eventuálně uloží povinnost k jeho zaplacení otcí nezletilých či městské části Praha 9 a dále přizná matce náhradu nákladů řízení o uložení povinnosti matce zajistit, aby nedocházelo k žádnému kontaktu a styku nezletilých s PhDr. Alenou U. a dále uložení povinnosti paní PhDr. Aleně U. zdržet se jakéhokoliv kontaktu s nezletilými, k návrhu otce. V odvolání akcentovala své přesvědčení o tom, že soud prvního stupně ve svém rozhodnutí neuvedl na základě jakých skutečností, tedy na základě jaké podstatné změny poměrů, přistoupil k tak razantní změně soudního rozhodnutí a opakovanému založení poměrů, které – již v minulosti – nevedly k prosperitě dětí a byly Krajským soudem v Ostravě shledány jako nevyhovující. Soud prvního stupně svým rozhodnutím zcela nevhodně přenáší zodpovědnost za situaci v rodině na nezletilé děti, neboť podle jeho úvah budou děti samy zajišťovat „přesun školního materiálu a věcí druhému z rodičů, popřípadě je ponechávat ve škole či si jej zajistit jiným způsobem tak, aby v tomto směru problém nevznikal a nezletilé tím již nebyly zatěžovány. Z rozhodnutí soudu prvního stupně se nepodává, proč je změna péče v tomto případě v souladu s nejlepším zájmem nezletilých dětí a v této souvislosti poukázala na nález Ústavního soudu ČR sp. zn. IV ÚS 695/2000. Matka je přesvědčena, že pro zachování péče matky existují silnější důvody, než pro péči střídavou či péči otce. Dále akcentovala, že není pravdou, že by matka otcí po vydání rozsudku Krajského soudu v Ostravě bránila v kontaktu, matka od právní moci tohoto

rozhodnutí otci nabízela stejně široký „běžný“ kontakt, jaký byl následně určen Městským soudem v Praze. Otec se však odmítl dohodnout. Matka si je vědoma otcových práv, ale akcentuje především práva dětí: jejím cílem je děti ochraňovat a bránit, nikoliv útočit, jak činí otec. Matka otcovskou roli nepopírá, je důležitá na úrovni bazálních citů a přinášením mužských zkušeností. Nicméně matčiny výchovné trendy i směry jsou na rozdíl od otce cílevědomější, směřují k rozvoji mysli i ducha, i k tvoření samostatnosti dětí. Nelze též podcenit i osobnostní dispozice dívek a zranitelnost mladší, starší se jí musí přizpůsobit, podřídit a musí na mladší působit ochranné. Obvodní soud de facto obětoval mladší dceru, která se střídavě péčí bránila, a vůbec ji nechtěla, ve prospěch starší, která střídavou péčí deklaruje pouze pod nátlakem otce. Vychází z toho, že ovšem nejen mladší dcera, ale i starší jsou v pubertálním věku, kdy pro toto období jsou při značné fyziologické změny v dívčím organismu (zejména ve smyslu sexuologických aspektů), hovoří opět ve prospěch péče matky a zachování stávajícího status quo, neboť matka, spíše než otec, je a bude nadále pro dívky v těchto otázkách vzorem a pomocnicí. Role mužského vzoru nastupuje logicky o něco později než role ženského vzoru. Zde uvádí jako příklad záležitost spojenou s hygienou. Dcery se za projevy své sexuality před otcem stydí. Před odchodem k otci si od matky vždy nabere vždy nadměrné zásoby dámských hygienických potřeb, protože se buď otci stydí o ně říci a ten těmto záležitostem nevěnuje patřičnou pozornost. Naopak po návratu od otce ze střídavé péče se matka musí potýkat se zašpiněným i zakrváceným spodním prádlem, které je opět důsledkem toho, že otec na tyto záležitosti nedohlíží. Matka je přesvědčena, že není možné rozhodnout tak, že se „rodičům vyživovací povinnost neurčuje“, neboť tato je dána zákonem a navíc není důvod, proč by neměla být každému z rodičů, konkrétně určena ve vztahu ke každé z dcer, v tomto ohledu považuje rozsudek za nepřezkoumatelný.

15. Dále poukázala na to, že nezaložila žádný nadační fond nezletilých, jak uvádí soud prvního stupně, a do svěrenského (nikoliv svěrečského, jak opakovaně chybně uváděl soud nalézací i v rámci jednání) fondů vložila pouze své výlučné prostředky. Rozsudek obsahuje řadu konfliktních bodů, v nichž si obvodní soud sám sobě odporuje. V této souvislosti poukázala především je na bod 14 na straně 26, dále důvody uvedené ve spodní části strany 27. Matka ve svém odvolání pak poukázala na závěry nálezu Ústavního soudu sp. zn. II ÚS 1235/1, ze 28. 6. 2011. Dále poukázala na to, že soud, podobně jako soudní znalkyně, nevěnovala pozornost nejhoršímu zážitku dětí, dle jejich hodnocení, kdy obě nezletilé při pohovoru se soudními znalkyněmi uvedly, že nejvíce traumatickým zážitkem pro ně byl únos a rozdělení v roce 2016, kdy otec při únosu brutálně napadl matku a poté ji 4 měsíce zabraňoval v kontaktu se starší A., a 4 měsíce bránil vzájemnému setkání dětí. Dále kvitovala s povděkem, že její snaha o zajištění psychologické podpory dětem byla konečně po několika letech podpořena ze strany OSPOD a dětem je poskytována terapeutická podpora v organizaci PROSTOR, avšak otec stanovenou povinnost nerespektuje a do zařízení dcery nevodí. Dále zdůraznila, že otcovo konfliktní jednání a nezvladatelné ataky agrese se pravidelně projevují při jednáních s institucemi nebo organizacemi. Dále pak zdůraznila své výhrady proti provedeným znaleckým posudkům s tím, že postupy znalců odporují standardním znaleckým výkonům. Nechce znalkyním křivdit, ale přichází v možnost oslabení důvěry. Z chování znalkyň vůči své osobě matka nabyla dojmu, že u nich od samého počátku vzbudila antipatie, aniž by tušila, co toho mohlo být příčinou, když se vždy bezvýhradně podřítila jejich pokynům. Znalkyně uměle vyhledávají důvody, aby obhájili, že má být ustanovena střídavá péče, a tyto důvody uvádějí nepřesvědčivě – viz strana 29, bod 19. Znalkyně si protřečují, jaký má být druh péče, zda výlučná nebo střídavá. Znalkyně však nemohou usuzovat ze skutkových okolností, které s rozhodováním nesouvisí. Znalkyně se primárně rozhodly podporovat střídavou péči, což svědčí o jejich předpojatosti. Závěrem pak uvedla, že neshledává pro nařízení dohledu, o němž rozhodl soud prvního stupně důvod, neboť soud nevysvětlil, proč také k této úpravě přistoupil a na základě jakého procesního postupu o tom rozhodoval. Dále se pak vyjadřovala k náhradě nákladů za znalečné.

16. K odvolání matky se vyjádřil otec a ve svém obsáhlém vyjádření, jímž se domáhal toho, aby rozsudek soudu pro osobně byl jako věcně správný potvrzen, vyvracel jednotlivě vývody odvolání matky a zdůraznil, že byt' jeho návrhu nebylo zcela vyhověno, považoval za žádoucí s ohledem na uklidnění situace, odvolání nepodávat a akceptovat rozsudek soudu prvního stupně, v převážné míře vycházejícího z rozsáhlého znaleckého zkoumání. Zdůraznil, že s ohledem na nestandardní rozsah spisu daný letitým přístupem matky a konotacemi, přímo či nepřímo souvisejícími s řízením o úpravě poměrů k nezletilým dcerám, se omezí pouze na stručnou rekapitulaci, když mimo jiné poukázal na podané dovolání proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 10. 4. 2018, sp. zn. 6 Co 106/2018 k Nejvyššímu soudu ČR, kdy bylo dne 26. 9. 2018 vydáno usnesení č. j. 5 Tdo 1104/2018-34, kterým bylo dovolání matky odmítnuto, když Nejvyšší soud mimo jiné uvedl: „nejprve je možno uvést, že obviněná si po celou dobu od spáchání svého činu, jeho závažnost vůbec neuvědomila, dokonce i v průběhu trestního řízení, kdy byla usvědčována ze lži, v podstatě trvala na pravdivosti své verze, svou vinu neuznala, naopak ji sverpě odmítala. Z toho pramení i to, že se poškozenému za tuto celou dobu neomluvila, svého jednání nelitovala a není o ní patrná snaha po nápravě. Naopak obviněná i v průběhu trestního řízení, a dokonce i v dovolání osočovala z nepravostí celou řadu od ní odlišných osob, sebe neustále, ač usvědčena ze lži, stavěla do role oběti, hledala za vším snad i spiknutí poškozeného s orgány činnými v trestním řízení, když mu své trestní stíhání přisuzovala jako jeho pomstu. Vůbec tak nerespektovala základy právního státu, skutečnost, že policejní orgán je povinen z úřední povinnosti (zásada oficiality a legality) prověřit podání, označené jako trestní oznámení, případně zahájit trestní stíhání tam označené osoby, je-li takové podání důvodné, avšak naopak stíhat oznamovatele, zjistí-li, že takové obvinění bylo křivé. Obviněná poškozenému dále naprosto nesmyslně vytýkala, že za podání trestního oznámení může vlastně on, protože zaparkoval svůj vůz na jiné straně ulice, než měl. I kdyby snad (hypoteticky) mělo být takové chování v rozporu s právem, s promyšleným lživým tvrzením o útoku vozidlem, oznámeným s velkým časovým odstupem, rozhodně nemůže nijak souviset. Stejně tak nemůže jít ani o vytvoření tzv. provokační situace, kdy by bylo možno hovořit o spoluzavinění na straně poškozeného, jak to činila obviněná v dovolání, neboť nedošlo k žádnému konfliktu na místě, který by byl vyprovokován poškozeným, naopak bylo v tomto řízení projednáváno křivé obvinění, jako promyšlený útok obviněné na poškozeného, spáchaný s několikanásobným časovým odstupem. Obviněná tím jen pokračovala i v dovolání v dalším nesmyslném napadání poškozeného. Podobně reálný základ nemá ani obrana obviněné, že jednala na pokyn pracovnice OSPO, respektive policisty, kterému si stěžovala na nerespektování civilních rozhodnutí poškozeným. Aniž by k tomu bylo vedeno dokazování, zdá se nesmyslné a zkušenostem se přičítá, že by se nestranné pracovnice OSPOD, nebo dokonce policista uchýlili k tomu, že by obviněné radili, aby křivě obviňovala poškozeného (v takovém případě by z jejich strany byl šlo o návod k trestnému činu, není-li to však pravda, i v tomto směru se obviněná pohybuje na hraně křivého obvinění těchto pracovníků). Stejně tak nemůže obstát ani tzv. přehazování viny na policistu z místního oddělení PČR, protože údajně nesprávně vyhodnotil podání obviněné jako trestní oznámení. Naopak obviněná záměrně a cíleně se dostavila s několikanásobným odstupem od události na policejní stanici, aby zde podala trestní oznámení, s čímž i z minulosti měla zkušenosti, toto trestní oznámení si přečetla a podepsala, byla si velmi dobře vědoma lživých informací v popisu oznamovaného skutku, jehož se měl poškozený dopustit, chtěla též, aby byl trestně stíhán.
17. Otec dále ve svém písemném vyjadřování jednotlivě uváděl závěry znaleckého posudku ze dne 29. 4. 2020, který byl vypracován MUDr. Petrou Uhlíkovou, znalkyní v oboru psychiatrie a PhDr. Simonou Měchovou, Ph.D., znalkyní v oboru psychologie a závěrem uvedl, že poukazuje na zásadní závěr soudních znalkyň, když v souvislosti s aktivitami matky soudní znalkyně poukázaly na snížené hodnoty charakteru, morálky a mravních norem na straně matky, přičemž v případě otce nebyly žádné obdobné závěry zjištěny a ani konstatovány. V souvislosti s pravomocným odsouzením matky chybí, dle soudních znalkyň náhled, proto v jejím případě nelze vyloučit

aktivity, které mohou vést k narušení vztahů mezi dětmi a otcem. Ve svém vyjádření pak odkázal i na nález Ústavního soudu ČR sp. zn. I ÚS 1554/14, jakož i sp. zn. I ÚS 266/10.

18. Odvolací soud k odvolání matky přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně v napadených výrocích, jakož i řízení jeho vydání předcházející (§ 212, § 212 a o. s. ř.) a poté dospěl k závěru, že odvolání matky není opodstatněné. Odvolací soud podle § 213 odst. 4, doplnil dokazování k návrhu účastníků, tj. v nezbytném rozsahu a zjistil.
19. Ze znaleckého posudku č. 73/0502021 z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, specializace psychologie dětí a mládeže, rodiny, výchovy a vzdělávání, penitenciární a kriminologické psychologie, o duševním stavu Mgr. Zuzany B., Ph.D., narozené xxx, který vypracovala Mgr. et Mgr. Jana Telcová, že se jedná o revizi – odborné vyjádření, které je žádáno v případě PhDr. Simony Měchové, Ph.D., znalecký posudek zapsán pod č. 292 Deníku znalce dne 29. 4. 2020 a byl adresován JUDr. et Ing. Ivaně Spoustové, Ph.D., advokátce, sídlem Rumunská 1720/12, Praha 2. Dále zjistil ze zprávy městské části Praha 9, Úřadu městské části, odbor sociální, oddělení sociálněprávní ochrany dětí ze dne 3. 5. 2021, že s ohledem na situaci v rodině, kdy se rodiče dlouhodobě nebyli schopni dohodnout na psychologické péči pro nezletilé, bylo dne 23. 10. 2020 vydáno ve správním řízení rozhodnutí ÚMČ Prahy 9, kdy byla rodičům uložena povinnost objednat a zajistit docházku nezletilých do odborného poradenského zařízení Prostor plus o. p. s., program Pilot, vydané rozhodnutí bylo předběžně vykonatelné. Otec se do správního řízení odvolal. Rozhodnutí ÚMČ Prahy 9 bylo v plném rozsahu MHMP potvrzeno. Ze zpráv organizace Pilot vyplývá, že psychologická péče nezletilým prospívá, do zařízení nezletilé dochází pouze v době, kdy jsou v péči matky. Rodiče byli poučeni o povinnosti dodržovat toto rozhodnutí. V listopadu byla pak vyžádána zpráva ze školy, z níž vyplynulo, že došlo ke zhoršení prospěchu K., rodiče byli o prospěchu informováni. V druhém pololetí došlo k výraznému zlepšení. A. ve škole prospívá, aktuálně si podala přihlášku na gymnázium Botyčská a gymnázium Arabská. V prosinci byl proveden pohovor s oběma nezletilými na půdě školy a obě dívky s pracovníci hovořily bez problému o všech tématech (školy, kroužky, Vánoce). Dívky mají s oběma rodiči vytvořený hezký vztah a rády s nimi tráví čas. K nařízené psychologické péči se vyjádřily tak, že zatím proběhlo pár setkání, každý má svou psycholožku. Sezení hodnotily jako dobré. Kolizní opatrovník závěrem uvedl, že rodičům opakovaně je doporučováno navázat spolupráci se zařízením Centrum sociálních služeb – poradna pro rodinu, manželství a mezilidské vztahy, na kterém se oba shodli. Rodiče oslovili rozdílné pobočky a nyní se nemohou shodnout, do které pobočky budou docházet. Ze zprávy program Pilot pro OSPOD bylo zjištěno, že s nezletilými spolupracují od listopadu 2020 na základě telefonického objednání matky a že otec od počátku nesouhlasil s nařízenou odbornou péčí o dcery v jejich zařízení a měl mnoho výhrad k podobě a způsobu její realizace. Nabídku osobního či on-line setkání a vlastní individuální podpory v jejich organizaci otec nevyužil. Závěrem pak bylo uvedeno, že velmi intenzivní konflikt rodičů brání efektivní komunikaci rodičů o potřebách dívek, zastíňuje je a vytváří velmi napjaté emoční prostředí plné strachu a nejistoty. Dívky jsou viditelně zatížené vleklým rodičovským konfliktem, o kterém je obtížné otevřeně hovořit. Ke zprávě o poměrech v rodině B. za období září 2020 – duben 2021 se vyjádřil otec, který v závěru uvádí, že se dcery naprosto bez problémů adaptovaly na režim střídavé péče, ta funguje i přes snahy matky vyvolávat za každou cenu konflikty z běžných banálních věcí. Dcery si v současné době přejí ve střídavé péči pokračovat a klady mnohokrát převyšují zápory. Psychické pohodě dcer přispívá i nový člen rodiny, psí mazlíček L., kterého otec pořídil jako „canis terapii“ a splnil tak dlouholetý sen obou dcer.
20. Podle § 907 odst. 1 o. z., soud může svěřit dítě do péče jednoho z rodičů nebo do střídavé péče, nebo do společné péče; soud může dítě svěřit i do péče jiné osoby, než rodiče, je-li to potřebné v zájmu dítěte. Máli být dítě svěřeno do společné péče, je třeba, aby s tím rodiče souhlasili. Podle odst. 2, citovaného ustanovení, při rozhodování o svěřením do péče soud rozhoduje tak, aby rozhodnutí odpovídalo zájmu dítěte. Soud přitom bere ohled na osobnost dítěte, zejména na jeho

vlohy a schopnosti ve vztahu k vývojovým možnostem a životním poměrům rodičů, jakož i na citovou orientaci a zázemí dítěte, na výchovné schopnosti každého z rodičů, na stávající a očekávanou stálost výchovného prostředí, v němž má dítě napříště žít, na citové vazby dítěte k jeho sourozencům, prarodičům, popřípadě dalším příbuzným i nepříbuzným osobám. Soud vezme vždy v úvahu, který z rodičů dosud o dítě řádně pečoval a řádně dbal o jeho citovou, rozumovou a mravní výchovu, jakož i to, u kterého z rodičů má dítě lepší předpoklady zdravého a úspěšného vývoje. Podle odst. 3, soud při rozhodování o svěřeni dítěte do péče dbá rovněž na právo dítěte na péči obou rodičů a udržování pravidelného osobního styku s nimi, na právo druhého rodiče, jemuž dítě nebude svěřeno, na pravidelnou informaci o dítěti, dále soud bere zřetel rovněž ke schopnosti rodiče dohodnout se na výchově dítěte s druhým rodičem.

21. Při rozhodování o svěřeni dítěte do péče některého z rodičů či do střídané výchovy, odvolací soud vycházel i z bohaté judikatury Ústavního soudu. Judikatura Ústavního soudu je zajedno v tom, že každý případ rozhodování o nezletilém je nutno posuzovat vysoce individuálně, s přihlédnutím k nejlepšímu zájmu dítěte, a proto ne vždy je namístě rozhodnout o střídané výchově nezletilého. Lze kupříkladu odkázat na rozhodnutí Ústavního soudu, sp. zn. IV ÚS 3659/14, které shrnuje dosavadní judikaturu tak, že kritériem pro svěřeni dítěte do střídané výchovy, není práni konkrétního rodiče, nýbrž především zájem dětí (srovnej článek 3 Úmluvy o právech dítěte), který musí být při rozhodování soudu prioritním hlediskem, přičemž soudy se současně musí snažit nalézt řešení, které nebude omezovat ani právo rodiče, zaručené v čl. 32 odst. 4 listiny. Z některých nálezů Ústavního soudu sice vyplývá, že střídaná péče by měla být pravidlem, ovšem jen za předpokladu, že jsou splněny veškeré zákonné podmínky, tj. že jsou oba rodiče stejnou měrou schopni a ochotni pečovat o zdraví dětí, o jejich tělesný, citový, rozumový a mravní vývoj, a jestliže tyto děti mají k oběma rodičům stejně hluboký citový vztah, je tedy v nejlepším zájmu dítěte. Tyto zákonné podmínky však nutně nemusí nastat v každém zkoumaném případě a má-li být rozhodnuto o střídané péči, musí být jejich existence v řízení jednoznačně prokázána. Ostatně ani z § 907 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, nevyplývá žádná priorita přístupu při rozhodování o tom, komu bude dítě svěřeno do péče. Základním kritériem přitom musí vždy být především zájem dítěte. Při posuzování nejlepšího zájmu dítěte nelze postupovat podle předem daného schématu, přičemž střídaná péče nemůže být soudy paušálně využívána jako forma „spravedlivého“ (a svým způsobem též „bezpracného“) rozdělení péče o dítě mezi oba rodiče. Stejně tak, pochopitelně, nelze možnost střídané výchovy automaticky a bez důkladného posouzení případu odmítat. Zájem a potřeby konkrétního dítěte je proto třeba posuzovat v každém jednotlivém případě zvlášť, a se snahou o minimalizaci negativních důsledků pro dítě. Ústavní soud ve své judikatuře vymezil ústavněprávní kritéria pro rozhodování o úpravě výchovných poměrů k nezletilým dětem, jejíž naplnění v rámci přezkumu rozhodnutí obecných soudů s ohledem na konkrétní okolnosti daného individuálního případu, vždy zkoumá. Mezi kritéria, která musí obecné soudy z hlediska nutnosti rozhodovat v nejlepším zájmu dítěte, v těchto řízeních vzít musí v potaz, zejména: „1. existence pokrevního pouta mezi dítětem a o jeho svěřeni do péče usilující osobou; 2. míru zachování identity dítěte a jeho rodinných vazeb, v případě svěřeni do péče té které osoby; 3. schopnost osoby, usilující o svěřeni dítěte do péče zajistit jeho vývoj a fyzické, vzdělávací, emocionální, materiální a jiné potřeby; a 4. práni dítěte. V daném případě soud prvního stupně rozhodl o střídané výchově nezletilých dcer rodičů tak, že je v jejich zájmu, aby byly svěřeny do střídané péče. Odvolací soud vycházel z § 207 zák. č. 89/2002 Sb., občanský zákoník, z něhož nevyplývá žádná priorita přístupu při rozhodování o tom, komu bude dítě svěřeno do péče. Základním kritériem přitom musí vždy být především zájem dítěte. Při posuzování nejlepšího zájmu dítěte nelze postupovat podle předem daného schématu, neboť zájem a potřeby konkrétního dítěte je třeba vždy posuzovat v každém jednotlivém případě zvlášť a se snahou o minimalizaci negativních důsledků pro dítě. To potvrzuje i komentář výboru OSN pro práva dítěte, jímž interpretoval čl. 3 odst. 1 Úmluvy o právech dítěte: „Koncept nejlepšího zájmu dítěte je flexibilní a adaptabilní. Měl by být přizpůsoben a definován individuálně s ohledem na specifickou situaci, v níž se dítě či děti, jichž

se věc týká, nachází, přičemž pozornost by měla být věnována jejich osobním poměrům, situaci a potřebám. V rámci individuálních rozhodnutí musí být nejlepší zájem dítěte hodnocen a stanoven ve světle specifických okolností konkrétního dítěte „ (viz. general comment No. 14 (2013) on the right of the child to have his or her best interest taken as a primary consideration (art 3, pa. 1), str. 9 – dostupné na [http: www.hchr. org.](http://www.hchr.org)). Dále srovnej též stanovisko Výboru pro práva dítěte, Rady vlády pro lidská práva ze dne 14. 10. 2014 (stanovisko ke střídavé péči o děti): nejlepší zájem dítěte je třeba hledat v každém jednotlivém případě zvlášť, nikoliv podle jakéhokoliv předem daného schématu, a snahou o minimalizaci negativních důsledků pro dítě. Tak se může stát, že u některého dítěte se nejvhodnějším řešením může ukázat péče střídavá, v jiných případech však to může být svěření do péče jednoho z rodičů a dohoda či rozhodnutí o optimální a zároveň reálné formě rozsahu styku druhého z rodičů s dítětem. Výbor nepovažuje paušální rozhodování preferující jedno z řešení za výraz respektu k jedinečnosti dítěte a jeho potřeb. „ Za situace, kdy oba rodiče jsou obecně stejně způsobilí o své děti řádně pečovat, je třeba zohlednit zejména osobnost dítěte a jeho schopnost se vypořádat s enormní zátěží, kterou rozpad rodiny a eventuálně nastolení střídavé péče, jež přináší i ztrátu dosavadního zázemí a bezpečí domova, bezesporu představuje. Je třeba brát ohled na citovou orientaci dítěte i hodnotu danou stálostí výchovného prostředí a na možnost zachování a rozvíjení jeho citových vazeb k blízkým osobám i v širším okolí, k jeho přátelům a zájmům. V neposlední řadě je třeba vzít v úvahu – a to zejména u malých dětí –, který z rodičů o dítě dosud osobně pečoval, dbal o jeho citovou a rozumovou výchovu a v podstatě představoval pro dítě ústřední osobu, k níž je citově připoután, a jejíž dlouhodobá nepřítomnost je pro něj frustrující.

22. Odvolací soud z výše uvedených důvodů, jakož i ze zjištění před odvolacím soudem, dospěl k závěru, že s ohledem na provedené dokazování v posuzovaném případě jsou splněny podmínky pro svěření nezletilých dcer účastníků do střídavé péče obou rodičů. Pokud matka založila k důkazům znalecký posudek, a to revizní posudek, pak odvolací soud vychází z toho, že znalecký posudek, jakož i revizní posudek je jedním z listinných důkazů a soud při svém rozhodování musí vycházet ze všeho, co v řízení vyšlo najevo a v rámci řízení o výchovné péči o nezletilé děti, pak musí vždy rozhodovat jen a pouze v zájmu nezletilých dětí. Není sice pochyb o tom, že znalecký posudek je významný důkazní prostředek a v rámci dokazování mu přísluší významné místo, avšak nelze pustit současně ze zřetele, že ze stěžejních zásad dokazování vyplývá požadavek kritického hodnocení všech důkazů, včetně znaleckého posudku, jakož i revizního. Závěry pak soud nemůže bez dalšího přebírat a musí vycházet i z dalších důkazů, které byly v průběhu řízení předloženy. Odvolací soud ze všech uvedených důvodů, a to s ohledem na průběh celého řízení ve věci péče nezletilých dospěl k závěru, že s ohledem na provedené dokazování v posuzovaném případě jsou splněny podmínky pro svěření nezletilých dcer účastníků do střídavé péče obou rodičů, která je nepochybně v jejich zájmu. Rozsudek soudu prvního stupně ohledně rozhodnutí o střídavé péči ve vztahu k nezletilým dcerám, odvolací soud považuje za zcela správné, a proto toto rozhodnutí podle § 219 o. s. ř. potvrdil, neboť je zcela v zájmu nezletilých dcer.
23. Odvolací soud i v dalších výrocích posoudil rozsudek soudu prvního stupně jako zcela věcně správný, jestliže rozhodl o tom, že vyživovací povinnost se rodičům na nezletilou A. a nezletilou K. B. neurčuje, neboť soud prvního stupně zcela podrobně a pregnantně vyslovil své přesvědčení o tom, že v dané věci nejsou dány důvody pro určení výživného, a to v souladu s § 210 a následujícími a contrario o. z., neboť je nepochybné, že příjmové možnosti a schopnosti obou rodičů se pohybují na stejných úrovních a možnostech, neboť z obsahu spisu zcela jednoznačně jasně vyplývá, že by mohlo docházet mezi rodiči k dalším konfliktním situacím, ať již v rámci doby splatnosti určeného výživného, či převodu k rukám druhého z rodičů a je tak na každém z rodičů, aby v rámci své péče, potřeby nezletilých dětí, své povinnosti ohledně výživného plnil, proto i tento výrok a určení (neurčení výživného) byl podle § 219 o. s. ř. potvrzen.

24. Odvolací soud pak se ztotožňuje se závěrem soudu prvního stupně, že nad výchovou nezletilé A. a nezletilé K. B. se nařizuje soudní dohled, neboť z obsahu spisu vyplývá, že postoje rodičů jsou zcela vyostřené a je třeba zajistit, aby oba rodiče dodržovali vše, co jim bylo nařízeno rozhodnutím. Opět toto rozhodnutí je ve prospěch zájmu nezletilých dcer, které jsou konfliktním jednáním rodičů zasaženy, a bez této soudní kontroly rodiče nejsou schopni bezproblémově fungovat, když jen kontrola OSPOD byla shledána, v této chvíli, nedostačující. I tento výrok byl proto, podle § 219 o. s. ř., jako věcně správný, potvrzen.
25. V průběhu odvolacího řízení vzala matka své odvolání zpět proti výroku X a za této procesní situace odvolací soud postupoval podle § 207 odst. 2 o. s. ř., tj. odvolací řízení v tomto rozsahu zastavil.
26. Na závěr odvolací soud uvádí, že v průběhu dlouhodobého řízení opakovaně žádal rodiče, aby opustili „bitevní pole“, a zejména v nejlepším zájmu obou nezletilých dcer zvážili možnost rozumné dohody, jakým způsobem budou nadále o nezletilé dcery pečovat tak, aby z nich vyrostly zdravé a silné osobnosti. V opatrovnickém řízení by měly mít rodiče společný cíl, kterým je, aby se rozchod rodičů a jejich vzájemné spory dotkly jejich dcer co nejméně. Toto platí i nadále a rodiče by měli zvážit, že jejich vzájemné konflikty nejsou v zájmu dalšího vývoje nezletilých dcer a je pouze na nich, aby pro dcery nastolili klidné zázemí. Je na nich, aby se dohodli na dalším postupu v dalším rozvoji dcer a dalšího rozvoje v rámci jejich duševního zdraví, ale také v rámci jejich zájmové činnosti, a to zejména sportovních aktivit, které jsou jistě nezbytné pro jejich další zdravý vývoj. To se však stane jen tehdy, jestliže rodiče v dalších svých postupech ustoupí od svého konfliktního jednání vždy ke každému druhému rodiči.
27. Výrok o náhradě nákladů řízení ČR také, jako zcela věcně správný, potvrdil, jakož i o náhradě nákladů účastníků řízení.
28. Výrok o náhradě nákladů odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 23 z. ř. s. s tím, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné.

Praha 18. května 2021

Mgr. Jiřina Jislová v. r.
předsedkyně senátu